

[Poul Møller.]

kildeskat? Er det således, at regeringen vil forelægge erhvervslivet en beslutning om at overgå til kildeskat og derefter med hensyn til enkeltheder i forslaget drøfte disse med erhvervslivet?

Må jeg yderligere spørge den højtærede finansminister: betyder den erklæring, han her afgav, at det materiale, man vil forelægge for et bredt udsnit af erhvervslivet, vil man ikke forelægge for offentligheden, for de politiske partier, for pressen og for andre, der er interesserede i at komme til bunds i kildeskattens problemer?

Må jeg til allersidst stille den højtærede finansminister det spørgsmål, om jeg har forstået hans svar ret, når jeg opfatter det sådan, at han ikke vil nedsætte det brede udvalg, som hele det danske erhvervsliv har ønsket om denne omfattende sag, og som hans partis egen politiske ordfører har givet sit samtykke til.

**Finansministeren (Kjeld Philip):** Hvad jeg har til hensigt, er at bede erhvervslivets repræsentanter komme til en række møder og på disse møder at forelægge alt det materiale, der måtte foreligge, og som er i en sådan form, at det nu engang egner sig til det; det vil jo være dels almindelige betragtninger, dels udkast til lovforslag, eventuelt et egentligt lovforslag. Jeg vil forelægge, hvad der findes. Hvorvidt jeg samtidig vil forelægge det for offentligheden eller ikke, må man til den tid tage stilling til; det er noget, man ikke i dag kan vide, bl. a. fordi det varer nogen tid, før et materiale er i den endelige form.

Det forekommer mig, at det må være en fremgangsmåde, der kan dække erhvervenes ønsker. Hvad man kalder noget, er jo ikke afgørende; men det bliver i alle tilfælde et samvær, hvor der vil blive lejlighed til enhver form for drøftelse af de spørgsmål, der kan komme op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else-Merete Ross* til indenrigsministeren:

„Påtenker indenrigsministeren en revision af loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, således at dette arbejde bliver af en mere samfundsgavnlig karakter?“

**Else-Merete Ross:** Lige fra det tidspunkt, da civilarbejdet etableredes for værnepligtige, der af samvittighedsgrunde ikke kunne deltage i almindelig militærtjeneste, har det været det radikale venstres opfattelse, at civilarbejdernes arbejdskraft burde finde en samfundsnyttig anvendelse, dels fordi det ville være af moralsk og psykologisk betydning for de indkaldte, dels fordi visse arbejder inden for samfundet, som ellers vanskeligt kunne blive udført, derved kunne fremmes.

I Holland, hvor militærnægterne har 12 måneders længere indkaldelsestid, benyttes de bl. a. som hjælpere på sindssygehospitalet, på regeringens telegraf- og telefonvæsens kontorer, i skattedepartementet, som snedkere på regeringens byggeforetagender o. lign. Enkelte akademikere fortsætter deres arbejde for regeringen.

I England er det civile arbejde ikke organiseret af regeringen, men det kræves, at militærnægterne i hele indkaldelsesperioden beskæftiges i et af dem valgt arbejde inden for områder, der er særlig udpeget til dette brug. Desuden har det, i hvert fald i visse perioder, været muligt for de unge at deltage i hjælpearbejde inden for internationale organisationer, f. eks. kvækernes, hvor organisationen påtog sig opsynet og gav indberetning om vedkommendes arbejdsforhold.

Jeg vil gerne spørge, om vore militærnægtere er beskæftiget ved arbejde, der kan betegnes som samfundsnyttigt, og som de unge selv kan opfatte som samfundsnyttigt. Hvis dette ikke i udpræget grad er tilfældet, vil jeg gerne spørge, om indenrigsministeren overvejer en revision af loven eller en administrativ ændring med hensyn til arbejdsmulighederne.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at statsminister Kampmann har foreslået en stærkt udvidet dansk hjælp til udviklingslandene eller til enkelte af dem. Denne hjælp har jeg forstået skulle omfatte både pengehjælp og arbejdshjælp på forskellige felter.

Blandt militærnægterne findes en del idealistisk indstillede unge mennesker, som muligvis ville være interesseret i og villige til at udføre et praktisk arbejde i et sådant land. Kunne den højtærede indenrigsminister tænke sig at gå ind for, at der frem-